

HARASZTI Zsuzsanna Karolina (Budapest):

Az ősi magyar jelképrendszer keresése

I. Michelangelo Naddeo (1943-2013) emlékezete és jelképei

*Öreg Európa már 4000 ezer évvel ezelőtt ismerte az írást:
a finn-ugorok már kitalálták az ABC-t.
Az indoeurópai nyelvek alapja, a Grimm-törvények, tévesek.
A magyarok már i. e. 2000-ben Európában voltak és
a „honfoglalás” visszatérésük volt ősi földjükre.*

Ezt a meglepő szöveget találtam angolul 2006-ban az interneten Michelangelo Naddeo könyve bemutatóján. Azonnal írtam egy dicsérő üzenetet a szerzőnek, jelezve, hogy nagyon kíváncsi vagyok az elméletére, ami eléggé ellentétben áll a Magyar Tudományos Akadémia hivatalos álláspontjával, – de sok lelkes magyar kutató egyet fog vele érteni.

Hamarosan válaszolt, nevéből már kiderült, hogy olasz származású, nem anyanyelve az angol, de angolul több emberhez juthat el a mondanivalója. Ez a második könyve, aminek már a címe is csodálatosan hangzott – „**Honfoglalás ... the magyars are back home**” – bár ez a kevert magyar–angol cím nem volt előnyös, nem juttathatta el a könyvet túlsok angolul beszélőhöz.

Arra kért, keressek kapcsolatot számára a magyar őstörténet kutatókkal. Ismeretlenül küldött a címemre öt darab könyvet egy hatalmas cserép orchideával együtt. Írta, hogy hamarosan jön Budapestre és szeretne találkozni azokkal, akik már olvasták a könyvét. Elsőre a Magyarok Világszövetsége egyik rendezvényére vittem a könyveket, ott találkoztam Záhonyi Andrással, és neki köszönhetően kerültem kapcsolatba a Zürichi Magyar Történelmi Egyesülettel. A könyveket volt, akinek a lakására vittem, volt, akinek postáztam, vagy a könyvhéten tudtam átadni, mert később több is érkezett. Először ajánlottam, hogy lefordítom, de miután beleolvastam láttam, hogy profi szakfordítóra van szükség. Azon kívül ennek a fiatalembernek egy magyar kiadó is kellene... Mint később kiderült, Ő is egy lelkes történész vagy régész hallgatónak gondolt engem – mindketten tévedtünk. Az első találkozáskor ebédre hívott a Sofitel Szállóba, én Varga Csabát a Frig kiadó tulajdonosát kértem meg, hogy jöjjön velem, hisz kiadója segítségére lehetne. A találkozó furcsára sikerült, ételt nem rendeltünk, még négy óra múlva is csak Naddeo ecsetelte elméletét, én fordítottam közöttük, végül Varga Csaba megunt, elment és nem lettek barátok.

Akik olvasták a könyvet, azok közül csak egy udvarias kutató vette a fáradságot, hogy megírja véleményét, finoman jelezve, hogy vannak tévedések, kifogásolta a „pannonici” megnevezést. Nem tudom kapott-e választ levelére. Naddeo nagyon gyorsan és sokat dolgozott, még 2007. augusztus 17-én, az augusztus 20-ai ünnep tiszteletére – „**The Ugaritic abjad ... a rovás alphabet**” című – harmadik könyve bemutatóját tartotta a Sofitel Szállóban. A Duna tv is megjelent a bemutatón, Naddeo felkért előadása fordításra, de én nem vállaltam. Radics Géza és Szakács Gábor rovásszakértő mutatták be a könyvet és Gyárfás Ágnes lánya fordított. Rengeteg érdeklődő, még a szálló földszintjén is kihangosítva hallgatta az előadását.

Innentől azután nagyon sok ismerőse lett, még időpontokat csináltam a Demokratánál, a Gerhardt Petra készítette riportra és összejött egy teltházas előadás a TF-Esték- sorozatban Schulek Ágoston szervezésében, Papp Lajos professzor megnyitójával. Sajnos a közönség körében szerzett nagy népszerűsége nem volt arányban a történészek, nyelvészek, régészek és egyéb őstörténettel foglalkozó kutatók egyetértésével. Az interneten található magyar nyelvű honlapját többször feltörték, letörölték, ezért egy kínai szolgáltatón keresztül építette újjá, hiányosan, de az a mai napig is megtalálható: www.michelangelonaddeo.cn

Régészek, történészek, nyelvészek, kitértek a személyes találkozó elől.

Még próbálkozott közös nevezőre jutni egyes kutatókkal. 2009 márciusában a Kálvin téri Korona Szállóban 10 kutató részvételével megszerveztünk egy egész napos megbeszélést, ebéddel, kávéval, – mindent saját zsebből fizetett, – a megfelelő együttműködés mégsem jött össze. Itt egy olasz tolmács fordította Naddeonak a magyar kutatók különböző témában elmondott kutatásait, véleményét, de sajnos nem alakult ki az együtt-gondolkodás jó szándékú légköre.

Mint később kiderült, Vareseben, ahol élt, egy fordítóirodával állt szoros kapcsolatban, magyar könyveket fordítottak számára és még nyomdára sem volt szüksége. Ha egy szakember a kezébe vette a könyvét, könnyen talált téves aláírást egy fényképhez vagy tudománytalan szóhasználatot, mint „indonémet”, vagy értelmiség helyett intelligenciát, ezért könnyen mondhatott rossz véleményt az egész elméletéről, fordítási, technikai hibák miatt, és mert kevés szakirodalmi utalást jelölt meg az adataihoz.

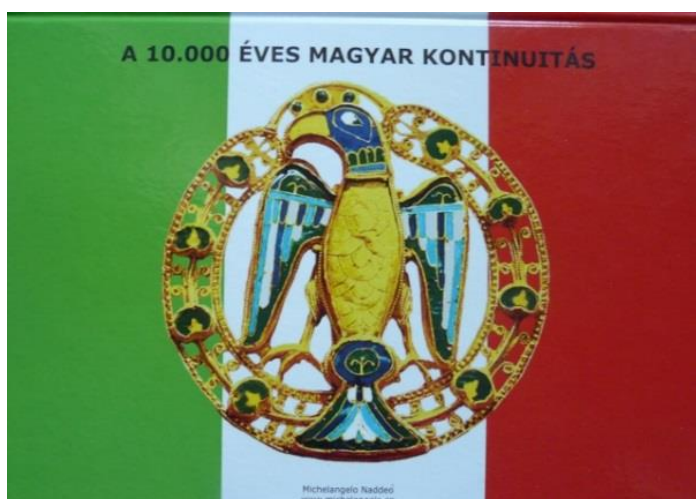
Naddeo a szokatlan és önkényes elnevezései miatt nehezen olvashatóvá tette mondanivalóját.

A Kárpát medencéből i. e. 2000 körül kiáramló magyarságot és annak beszélt nyelvét a Flavio –Flavii névvel illette (=szőke – olaszul), míg a helyben maradt ős-magyarokat, a földművelő, matriarchális, neolitikus, népességet Pannonici névvel különböztette meg! Ez a megkülönböztető tagolás logikus és a nevet az Ős-Pannon-tenger nevére visszavezetve, helyénvalónak találom. A hivatalos történettudomány pannonoknak az ó-illíreket nevezi, akik i. e. 3. évezredben egy kis szeletét lakták a Dunántúl déli részének, mely indoeurópai nyelvű nép a Balkán nyugati oldalán, a mai Horvátország területén élt, szomszédságban a trákokkal és a tenger kalózainak számítottak. A Római Birodalom leigázta őket és romanizálódtak. A Dunántúl nagyobb részéhez nem volt köziük.

Naddeo az indoeurópaiakat Steppici, vagyis sztyeppei, harcos, patriarchális népeknek nevezte, a nyelvükkel együtt.

Első három könyve főleg a különböző ősi írások jelkészleteit vizsgálta, mint a camuni, orkhoni és jenyiszei, görög, latin és föníciai, ugariti. Jeleiket, egymáshoz való viszonyukat vizsgálta, technikai különbségeiket és hasonlóságait kereste. Nagy sikerrel tartott előadásokat Miskolcon, Hódmezővásárhelyen, és Erdély több városában. Negyedik könyvének címe mutatja, kutatásában eljutott odáig, hogy 10 ezer évre terjesztette ki a magyarság Kárpát- medencei őshonosságát.

A hun rokonságot nem hitte, inkább ellenségnek tartotta a hunokat a ragadozó állat szarvasölő jelképei miatt. A genetika ma már bizonyítja a hun–magyar rokonságot. Pl. Neparáczi Endre diplomamunkája (2009): https://doktori.bibl.u-szeged.hu/id/eprint/3794/1/Neparaczki_PhD.pdf

A különböző rovás ABC-k fejlődését a Vinča jelekből vezeti le, amit a Kárpát medencéből kiáramló Flavio névvel nevezett nép vitt szét Euráziában, egészen a Tarim medencéig és később a visszatérő szarmata-avar-magyar nép hozza vissza, mint székely-magyar rovásírást.

A „10.000 éves magyar kontinuitás” című utolsó könyvében már eljutott arra a véleményre, hogy a magyarok a Kárpát medence őslakosai. A magyar kulturális markereknek nevezett több tízezer régészeti jelkép és vallási szimbólum meggyőzte Naddeót erről. Lehet, hogy sok hiba található elméletében, de vétek lenne a fürdővízzel a gyereket is kiönteni, ami a jelkép gyűjteményére vonatkozik. Még nem találkoztam ennyi régészeti lelet összegyűjtött képsoraival egyhelyen rendszerezve, mint ebben a könyvben. A tudományos megközelítés a tévedéssel is előbbre léphet, ha van építő kritika. De az új elmélet tagadása anélkül, hogy ismerné, vitatná, kiigazítaná, nem tudományos, inkább szégyenteljesen tekintély elvű, és csak árthat a valódi, akadémiai kutatásnak.

Naddeo üzenete a fiatal indoeurópaiaknak: attól, hogy valaki indoeurópai nyelven beszél, még nem árja, Európában az árja annyira kis népcsoport volt (harci elit), hogy ezidáig senki nem volt képes felmutatni az őket meghatározó genetikai markert! Ennek alapja csupán nyelvészeti spekuláció!

A magyar kulturális DNS markereket az ó-európai vallási szimbólumokban kell keresni, sokkal többet mondanak a népek kulturális összetartozásáról, mint a rövid életű fazekasedény-gyűjtemények összehasonlítását. Ezért ezeket a régészeti jeleket itt most több táblán bemutatom:

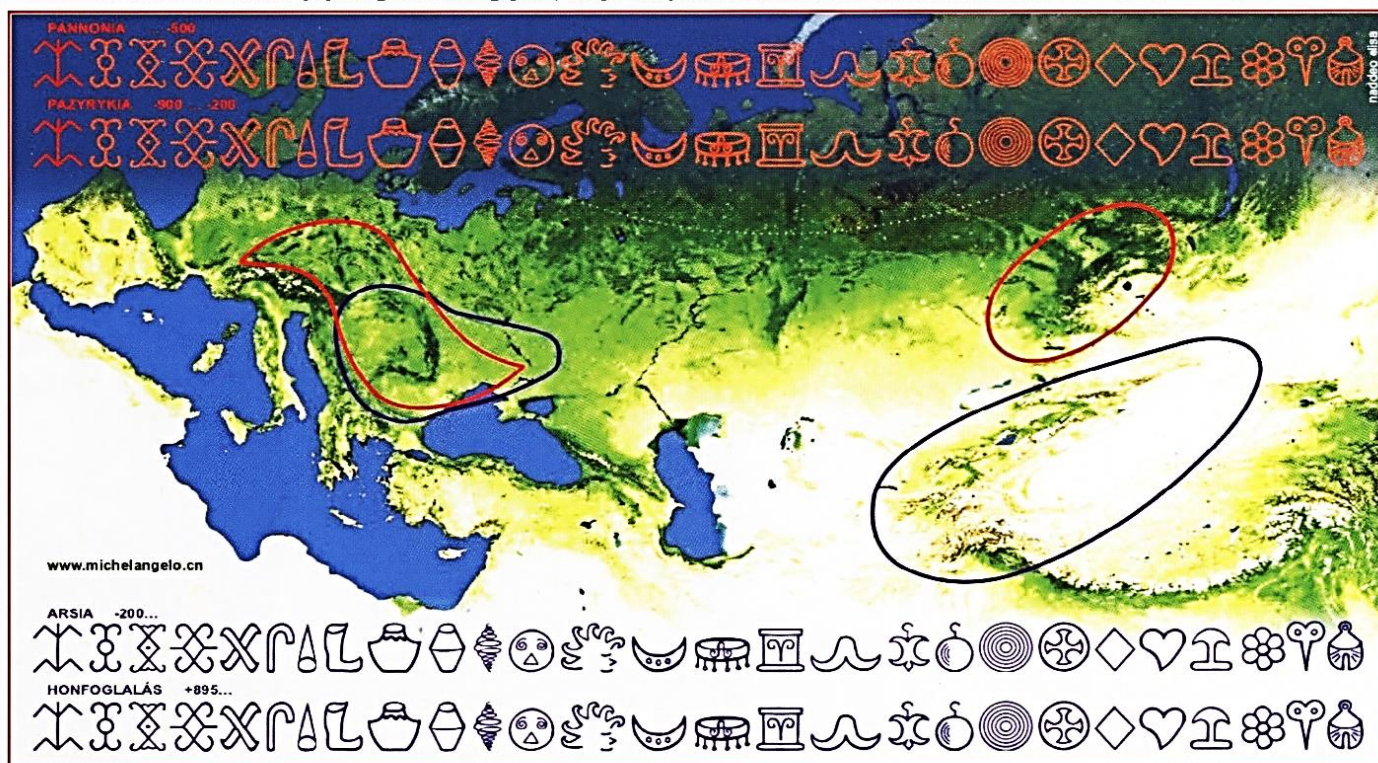
A székely-magyar rovás ábécé összehasonlításával bizonyítja, hogy a legrégebbi írás a Kárpát-medencei írás, amit a nyugati nyelvészek Vinča-Tordos jeleknek neveznek, a románok csak Duna-írásnak hívnak. Hivatalosan a Vinča-Tordos jelekhez sorolták a tatárlakai korong i. e. 5500 éves jeleit is. *Ki találta föl a betűírást? – kérdezi Naddeo, és a válasza: nem a föníciaiak.*

Bizonyítja, hogy nem lehetnek a föníciaiak, mert jeleik nem önállóak, azt az ugariti mássalhangzós ábécéből – vagyis az ugariti abjad-ból vették át. Az ugariti viszont olyan jeleket is átvett a Vinča-Tordos jelekből, amit nem is használtak, mert azok magánhangzók jelölésére szolgáltak. Ezzel látja elméletét bizonyítva, hogy a legidősebb jelkészlet, vagy ábécé nem lehet a föníciai írás, csak a Vinča-Tordos jeleket tartalmazó székely-magyar rovás ábécé az! Bizonyítékként hivatkozik egy Kárpát medencében elsőnek gyártott fém kardra. Öt darab Pannonico Naue II-es típusú kardot találtak Ugaritban i. e. 1200-ban, amikor az ugariti abjad hirtelen megjelent és ismertté vált.

Külön kiemelte a flektáló és ragozó nyelvek közötti nagy különbséget, amit nyelvészek nem vesznek figyelembe, egy kaptafára hasonlítgatnak almát és körtét – Franz Bopp-nak 1816-ból még van mentsége, de 2012-ben erre már nincs mentség, mondta.

27 VALLÁSI SZIMBÓLUM ÉS MŰVÉSZI MOTÍVUM VÁNDORLÁSA

A Pannoniából Pazyrykiáig és Arsiáig jutó, majd Kárpátiába visszatérő vándorlásokat alátámasztó bizonyíték.

Mi maradt fenn? Az iráni Isfahanban a Pénteki Mecset iwanja tetejének díszítése és még sok egyéb! (Egy 20 méter hosszú, Istenekből és Csecsemő Isteneknek életet adó Arany Bálványokból álló sor). Az iwanokon szereplő Istensorok gyakoriak Közép-Ázsiában és a Tarim-medencében és pontosan azokon a helyeken találhatók, ahová az Arsi helyezték volna őket. Lásd 47. oldal és „Az Anya Isten”, 154. sor). Lásd www.michelangelo.cn > „Magyar művészet”. Mintegy 15.000 további, weboldalamon és számítógépi memóriájában található kép támasztja alá elméletemet.

Naddeo térképén a Kárpát medencéből i.e. 2000 környékén kiáramló földművelő népesség legmesszebb a Tarim medencéig jutott. Bizonyíték a Pazyrykban talált magyar spirálok, agancsos szarvasok, stilizált állat figurák és genetikailag az N1a mtDNS közép-európai gazdálkodókra utal - (Ricaut et al.) Felismerhető magyar születési motívum, az alsó sor pirossal: rövid életű Imre (1196-1204) magyar király özvegyének Aragóniai Konstancia palermói koronája, ami Magyarországon készült és születési szimbólum díszíti. Az ábrázolt terület a Pazyryka és a Tarim-medence lótemetkezések helyét is kijelöli.

Naddeo elmélete szerint:

- A magyaroknak nincs szükségük „európai rokonokra”, mert a kőkorszaktól kezdve európaiak voltak és a mai napig is azok.
- A magyarok nem voltak hanti-manysik, sem finnek, sem hunok, viszont az újkőkori szétterjedés után Pazyrykból és a Tarim-medencéből jöttek vissza, mint szarmaták, alánok, avarok, és Árpád népe akik a Selyem-utat is ellenőrizték.

- A magyar kultúra terjedésének jeleit – kulturális DNS-ét – egész Közép- és Kelet-Európában, Közép-Ázsiában, Pazyrykban, Kínában, Japánban megtaláljuk.
- A Marija Gimbutas által dicsért ó-európainak nevezett nép a magyar nép, és nem az indo-európaiak.
- A földművelés Çatal-Höyükből érkezett a Kárpát medencébe.
- A kárpátiai írás a magyarok vallási írása volt – a jelek egyben ősi jelképek.
- Székelyföldet az utóbbi legalább 10 ezer éve magyarok lakják, az úgynevezett „dákó-románok” magyar jazigok és pannonok voltak.
- A hunok nem rokonaink, mert harcias nép – ragadozó állataik széttépik a szarvast!
- A Kárpát-medencei rovásírás magyar vallási jelekből álló írás.
- A germán rúnairás egy szarmata írásfajtából ered.

A Tordos–Vinča kultúra a Körös-kultúra második felében kezdett terjedni, részben annak területén, vitatott időbeliséggel. Leleteiket az i. e. 5. és i. e. 3. évezred közé helyezik.

MAGNA PANNONIA: A MAGYAR DIASZPÓRA

A Kr. e. II. évezred végén Kárpátiában a hamvasztások száma messze meghaladta a temetésekét. *Oppida* (erődített városok) jelentek meg Közép-Európa területén. Erőszakról szóló feljegyzések is előkerültek. Egyes *Pannonico* törzsek a kelta háborús elit rabszolgáiként csatlakoztak a nyugati irányba tartó kelta vándorlásokhoz (kelta-Pannonici). Egyes nem keltásított *Pannonici* törzsek kelet felé vették az irányt (ősmagyarok). Amikor a magyarokat támadás érte, továbbálltak.

Délországban a spirálkorona görög kulcsá változott (fent), miként Kínában is (Zhou Dinasztia)¹¹: a magyar spirálokat (a nőiség szimbóluma) szögletes árja-sémíta-mongol vonalak váltották fel (a férfiasság szimbóluma).

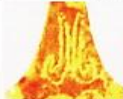
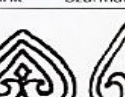
Képek: 1 Knosszosz, Kréta. 2 Pazirik. 3 Pannonico-szarmata Odrissia, BG. 4 Tilia Tepe, Afganisztán. 5 Nagyszentmiklós. 6 Avar, Milánó. 7 Szent korona. 8 Avar longobárd, Codex Matritensis, XI. sz., Madrid, Biblioteca Nacional. 9 Maestri Campionesi. 10 Berel, KZ. 11 Kornárnó, SK. 12 A hasonló Spirálkoronák általában a rez-de-chaussée és az első emelet között találhatóak, és etruszk freskók és kövek környékén voltak... 1) „Székely Vares” > 38. Sor. Mintegy 15.000 további, weboldalamon és számítógémem memóriájában található kép támasztja alá elméletemet.

MAGYAR SZENTSÉGSZIMBÓLUMOK

	KÖKÖR	BRONZKORI PANNONIA	PAZYRYKIA	ARSIA	MAGYARIA	MODERN IDŐK	NAPJAINKBAN							
1														
	Willendorf	Olaszo. Vinča	Pribaltika	Ugarit	Etrúria	Közép-Európa	Pazirik	Tarim-m.	Volga-Káma, XVIII. sz.	Magyaria	Palóc	Grúzia	Jünnani&Iban menyasszony	Pápa helyettese
2														
	Vinča	Pannonia	Etrúria	Szkítia	Pazirik	Gemonio, IT	Pavia, IT	Magyaria	Lavra, Kijev, 1825	Kazah	Pápa helyettese	Pápa helyettese	Pápa helyettese	Pápa helyettese
3														
	Erősd, Erdély Pannonia	Nebra, DE	Etrúria	Britannia	Odessza, UA	Prokhorovka	Britannia	Párthusföld	Halotti maszk	Tarim-medence	Magyaria	Románia	Románia	Románia
4														
	Pre-árja	Mükéné	Etrúria	Pannonibéria	Római Pannónia	Kalas, Arsiá	Tillia Tepe	Szarmata	Varese, IT	Tarim-m.	Budapest, ma	Budapest, ma	Budapest, ma	Budapest, ma
5														
	Kárpátia	Trypillia	Szcília	Szkítia	Piceno, IT ⁴⁾	Britannia	Kaukázus&Pazirik	Kelta-Pan. Sk & RO	Sz. Korona	Magyaria	U.K.	U.K.	U.K.	U.K.
6														
	Vinča és tamga Cucuteni	Kelta-Pannonia	Szarmataföld	Magyaró., Avar	„Longobárdi” Avar!	Olaszország	Cividale	Szombath., HU „Germán!”, Avar!	Szombath., HU „Germán!”, Avar!	Szombath., HU „Germán!”, Avar!	Szombath., HU „Germán!”, Avar!	Szombath., HU „Germán!”, Avar!	Szombath., HU „Germán!”, Avar!	Szombath., HU „Germán!”, Avar!

1. Csúcsos fejedő: a kereszténység a csúcsos fejedőket mindig is a boszorkányokhoz társította! 2. A magyar Isteni Fogantatás: később aszimmetrikussá vált, így megkülönböztetve a férfit a nőtől: lásd az etruszk műtárgyat, illetve néhány későbbi leletet. 3. Plejádok. 4. Sugarú Nap. 5. Három kör: melék és méh vagy szeméremtest? 6. Avar Tamga: régészek tamgák jellemzésekor azt állítják, hogy a tamgák vándorlásának útvonalából rekonstruálható minden egyes közép-ázsiai törzs vándorlása. Miért nem tették ezt meg soha? Azért, mert mindegyikük csak a saját maga által feltárt leleteket ismeri! 1) Úgy tűnik, hogy a picenői „Vért” támpontot nyújt a szimbólum jelentésére vonatkozóan: a vért védi a terhes asszony mellkasát és nagy hasát. Az Egyesült Királyságbeli ovcsat melleket és szeméremtestet sejtet.

ÓEURÓPAI ARCHAEOLOGICAL MARKERS

	KŐKORSZAK	BRONZKORI PANNONIA	PAZYRYKIA	ARSIA	MODERN IDŐK	NAPJAINKBAN						
1												
2												
3												
4												
5												
6												

1 Dupla Spirál, az élet felé vezető út (63. oldal). 2 Arany Bálvány, mellek és terhes has. 3 és 4 Arany Bálvány variációk. 5 Csecsemő Isten, amikor még csak a fej és a karok búznak elő. 6 Anya Isten szülő pozícióban (Szív Isten). 1) Mosuo Múzeum, Yunnan: 33 „Mosuo jelből” legalább 8 Magyar Szent Szimbólumokra vezethető vissza. 2) „Kiszely tulipánja” nem lehet tulipán, mert egy tulipánnak 6 szirma van, nem pedig 3 vagy 4! 3) [www](#) > „Magyar művészet” > „Az Anya Isten” > 109. Sor. Mintegy **15.000** további, weboldalamon és számítógépi memóriájában található...

ÇATALHÖYÜKI RÉGÉSZETI MÁRKEREK

A közel-keletiek, akik a mezőgazdaságot Európába hozták, Çatalhöyükből érkeztek.

1, 2, 3: Anya Isten szülő pozíciójában. 4: Születési Szimbólum. 5: Turul, Çatalhöyük: 2 Terhes nőstény Turul nagy mellekkel és hassal (!?): terhes bobaasszonyok! 6: Örök szerelem!
1) „Çatalhöyük, the Leopard's Tale”, Ian Hodder. A Szent Állatok (Turul, Leopárd, Szarvasbika, és talán Medve) Kárpátiában is ugyanazok voltak, mint Çatalhöyükben. 2) Lásd 82. és 58. oldal.

Mint látható az Anatólia-i Çatal-Höyük jeleket mutató tábla első sora végig az Anyaistenséget jelenti szülő női alak formában Naddeo szerint. A jelek rendkívüli hasonlósága napjainkig elkísér. A neolitikus Kárpát-medencei írásjel és a rézkori, majd bronzkori Kárpát-medencei régészeti leleteken is meg lehet találni, – ahogy a következő táblázatban ugyanazok előfordulnak a Tarim-medencében és visszajönnek a „honfoglalás” idején.

Szent vallási szimbólumok jelei, az életfa, a hatágú Nap-szimbólum, a szülő anya alakja, a Plejádok csillagkép, a nyakban hordott Arany Bálványok a női formákkal, dupla spirálok aranyból, szvasztika az égtájak jele Naddeonál. A következő oldalak olyan írások, amelyek nem jelentek meg könyvben, csak töredékei egy Naddeo által tervezett magyar nyelvű könyvnek, ami később végső formájában már átalakult.

Régészet: a magyar őshaza megtalálásának eszköze

A „Honfoglalás... the Magyars are back home” (Honfoglalás... a magyarok visszatérése hazájukba) című könyvemben bemutattam mintegy 50 kulturális jelképet, amelyek Közép Európából átkerültek Közép Ázsiába, majd a honfoglalás idején a magyarok visszahozták őket Európába. Ezek közül kettőt (művészeti és vallási) alapul véve további kutatásokat folytattam régészeti tanulmányok segítségével.

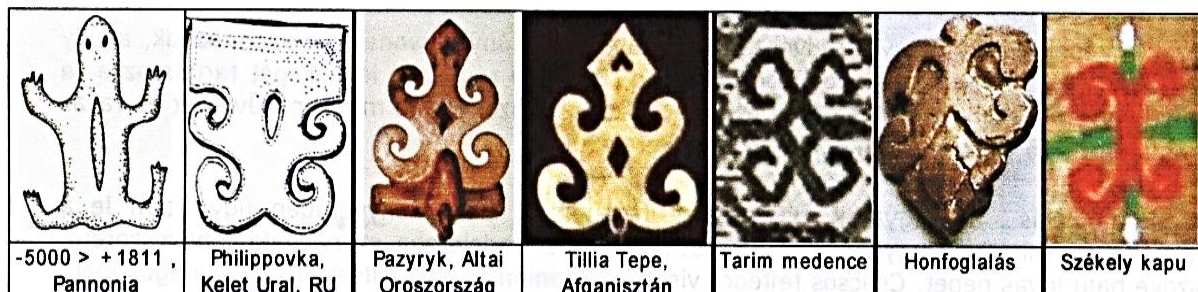
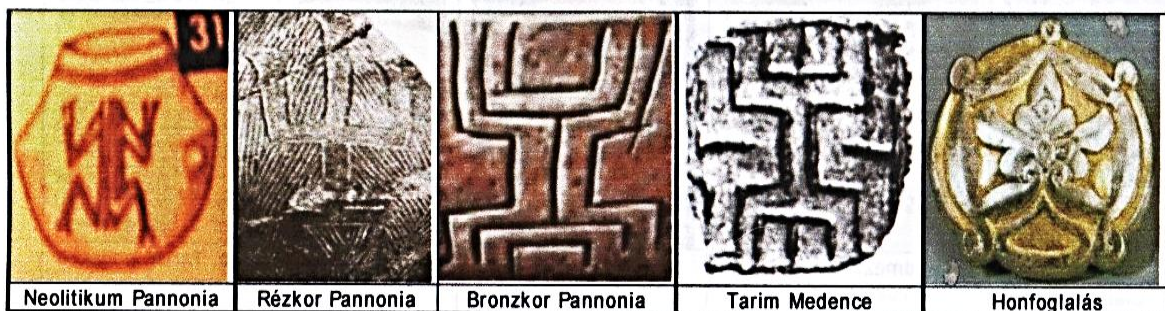
Régészeti leletekről készült képek ezreit gyűjtöttem össze, amelyek mind azt igazolták, hogy sok pre-indoeurópai minta és szent jelkép származik a Kárpát-medencéből vagy környékéről (réz és bronzkorból). Ezek később elterjedtek Agglutiniában (a korai bronzkorban), fennmaradtak Pannoniában (a közép bronzkorban) és újra elterjedtek Magna Pannoniában (a késői bronzkorban).

Megmutatni a térképeket és a mintákat.

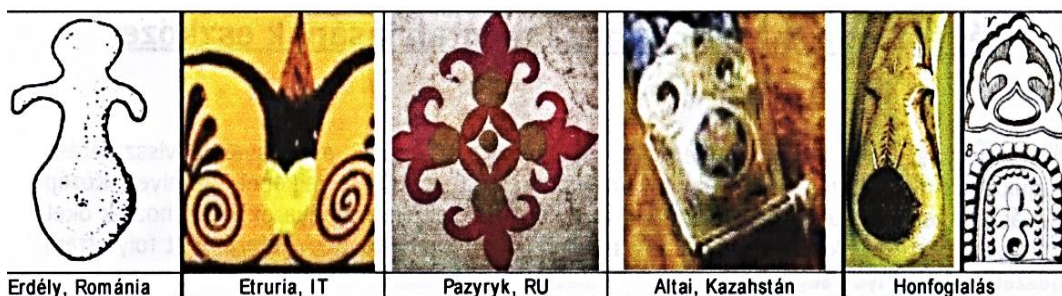
Ugyanezek a minták és szent szimbólumok kerültek Európából Pazyrykbe, Altaiba a Krisztus előtti első évezred elején. Később feltűntek a Tarim medencébe, majd végül a honfoglalás idején visszakerültek a Kárpát medencébe.

Más szóval: a Kárpát medencében talált bronzkori régészeti leletek megegyeznek, vagy nagyon hasonlítanak azokhoz, amiket Stein Márk Aurél talált a Tarim medencében, illetve azokhoz, amiket a Kárpát medencében ástak ki és a honfoglalás idejére datálnak. A szent koronán is fellelhetők azok a pogány jelképek, amik a bronzkori Pannoniából származnak, és amelyek a honfoglalással kerültek vissza Magyarországra a Tarim medencéből. A magyarok kulturális öröksége tehát változatlan maradt 5 évezreden keresztül.

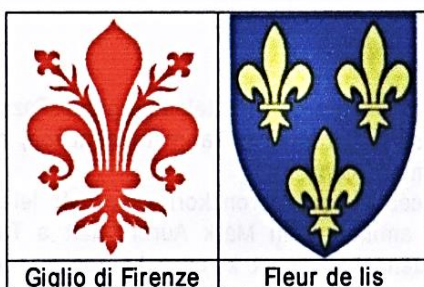
A magyarok a honfoglalás ideje alatt jöttek vissza a Kárpát medencébe és magukkal hozták ugyanazt a szimbolikus művészetet és ugyanazokat az Anyaistenségeket, amiket Európában használtak a bronzkorban: szülő női alak:

A híres úgynevezett „tulipán” motívumok, melyek mindenhol fellelhetők Magyarországon, a bronzkori minta evolúciójának tekinthetők és nem más, mint az állapotos Anyaistenség szimbolikus ábrázolása. Az etruszkok már rajzoltak ilyen tulipánokat jóval az előtt, hogy ezt a motívumot behozták volna Európába:

Amikor felhagytak a szentségimádással, a magyar, etruszk és Anjou Anyaisten ábrázolás tulipánná vagy liliommá („giglio” Firenzében, Etruriában, Olaszországban; „fleur de lis” Franciaországban) alakult át.

Az etruszkok, a magyarok, az ainuk és a legtöbb Tarim medencéből vagy környékéről származó Közép-ázsiai nép leszármazottja még ma is használja ezt a díszítő motívumot, anélkül, hogy tudnák ez az Anyaistenség szimbolikus ábrázolása.

Ezek a képek a „Ősi magyar művészet és vallás” című könyv kivonatából származnak, amely megtalálható a www.michelangelo.cn honlapon. Ez 1500 régészeti lelet képét tartalmazza (a következő frissítés után 2000-t fog tartalmazni), amely bizonyítja a magyar művészet és vallás kontinuitását 5 évezreden és 2 kontinensen keresztül.

A „Honfoglalás... a magyarok visszatérése hazájukba” című könyvemben úgy írtam le a kalashokat, mint egy egyenlőségelvű matriarchális társadalomba szerveződő, békeszerető, szőke hajú lovas népet. Csúcsos fejfedőt viseltek és animisztikus vallást vallottak magukénak. Feltevésem szerint ők magyarok voltak.

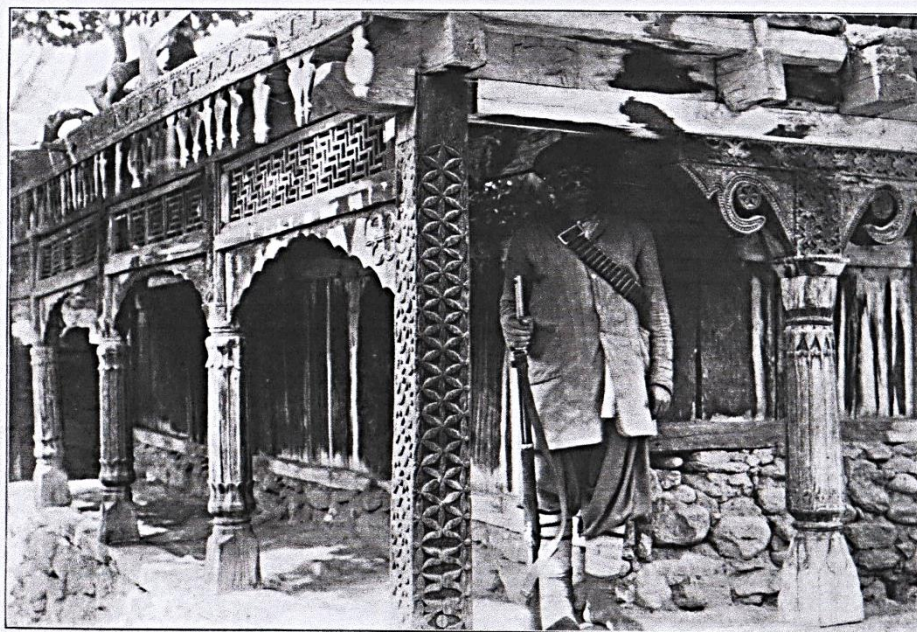
Nem messze attól, ahol a kalashok laktak, Stein Márk Aurél talált és lefényképezett egy nagyon régi épületet, ami valószínűleg egykor a kurultay helyszínéül szolgált. Stein Márk Aurél helyi idegenvezetője, aki képünkön is látható, még mindig úgy van felöltözve, mint egy kushan és Stein leírása értelmében szőke hajú.

Az észak Pakisztáni régiót, ahol a kalashok élnek és ahol ez az épület is található, ma a Karakorum autótú szeli át. Ez az ősi Selyem út vonalát követi Kashgartól a Tarim medencén át Peshawarig. A Selyem út idején a magyarok felügyelték ezt a területet és itt folytatták kereskedelmüket, kínai selymet cseréltek indiai áruira. A Stein által felfedezett épület igazolja

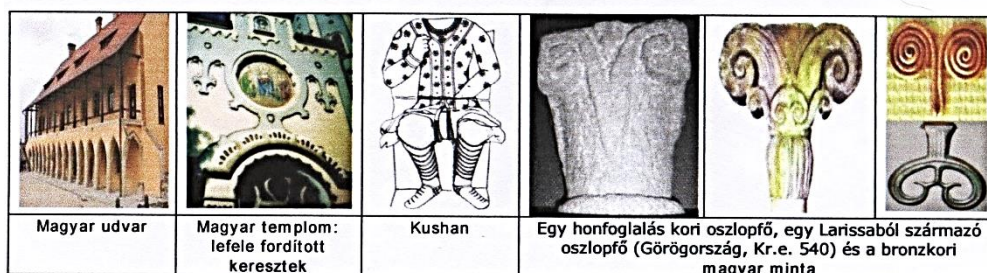
azt a korábbi feltevésém, miszerint a magyarok felügyelték a Tarim Medencét és az abból kivezető utakat.

Tulajdonképpen az épületet díszítő faragványok azok a minták és szent szimbólumok, amiket a magyarok Európából hoztak, és amik mai napig fellelhetők a magyar kapukon és épületeken.

Íme néhány jel, amik az épület magyar jellegét adták (a többit a könyvben mutatom be):

28. WOOD-CARVINGS AT ZIĀRAT OF DODÓ-KÖT, DARĒL.
Standing within arcade is Shahid of Pāpat (see p. 16).

A „*Honfoglalás ... the magyars are back home*” című könyvét már 2008-ban szerette volna magyarul is megjelentetni, küldött is belőle előzetest, körülbelül 7 oldalnyi anyagot, végül helyette 2012-ben összeállította első magyarnyelvű könyvét, aminek címe „*A 10.000 éves magyar kontinuitás*” lett. Ez a könyv tele képekkel valóban egy kincsesládája azoknak a jeleknek, amiket Naddeo a *magyarok kulturális DNS jeleinek tartott*. Elsősorban a rovás jelek. Szerinte a „kárpátiai írás” egy magyar vallási jellegű írás, és felismerhetők benne azok a szent szimbólumok, mint az életfa, a 6-sugarú nap, az Anyaisten, spirálok, S alak, 3-as V-alak, M-alak, stb, amiket használati tárgyainkon és a neolitikumtól a mai napig meg lehet találni épületeinken, szobrainkon, népművészetünkben.

A KÁRPÁTIAI ÍRÁS... EGY MAGYAR, VALLÁSI JELLEGŰ ÍRÁS

Az a terület, ahol a kárpátiai betűjeleket alkalmazták, az Arany Bálvány civilizáció központja volt (Óeurópa).

Lituus, HU	Szülő Isten	Csecsemő I.	Életfa	6 Sugarú N.	3 V alak	Spirál	Szülő Isten	Istenkereszt	Szülő Isten	M alak	4 Sug. Nap	Pontkör	S alak	

Az utolsó rubrikában látható szögletes jel a továbbiakban bemutatandó ábécék mindegyikében szerepel, másokban azonban nem. A kárpátiai betűjelek²⁾ magyar vallási írásjelek voltak. A Magyar Szent Szimbólumok, amelyek 8 évezreden át változatlanul fennmaradtak, már Kárpátiában is léteztek, amikor a kárpátiai írásjeleket használták. Kárpátiában a vizuális kommunikáció jelei a Magyar Szent Szimbólumok reprezentációi voltak, míg Arsíában a tamgák³⁾, a Honfoglalás idején „pálmák” („Hungarian Archeology at the turn of the Millennium” c. mű szerint), ill. (Kiszely István szerint!) „tulipánok” formájában tértek vissza Kárpátia területére. Csak úgy, mint a rovásírás esetén, a legősibb kárpátiai írásjelek is szögletesek, az újabbak azonban már kerekítettek voltak. „A Vinča szimbólumok egyfajta proto-írásként szolgáltak: üzenetet közvetítettek, de nem testesítettek meg nyelvet” (vizuális kommunikáció). Néhányuk számrendszert is alkotott. Más jelek proto-tamgák voltak. A vizuális kommunikáció 40.000 éve⁴⁾ kezdődött Pannoniában (balra, Hohle Fels, Bayern): ezen a Vénuszon (magyar horror vacui; fej nélkül, mint Kárpátiában) hosszú párhuzamos vonalak találhatók, viszont a jobb karján látható vonalak valójában írásjelek⁵⁾. A vizuális kommunikációt a cigányok ma is alkalmazzák: jeleket rajzolnak az ajtókra, hogy tudassák, mennyire gazdagok a házban élők és mennyire kockázatos azt kifosztani. Az M alak a Szülő Anya Isten altestét jelképezte (jobbra): Mária jelképévé vált, aki a Santa Maria templom udvarán (Lezzeno, IT, Avar Lombardia) Csecsemő Istent hoz világra egy Dupla Spirálon keresztül és egy Csecsemő Istenre enged asszociálni.

ROVÁSÍRÁS⁶⁾. Minden ősi ragozó nyelv korlátozott fonológiával rendelkezett és hiányoztak belőlük azok a fonémák, amelyeket az indoeurópaiak hoztak Európába. A ragozó nyelvekben hangtani szempontból csak 16 betűre volt szükség (VUARK): azonos számú fonémák a finn nyelvben, a viking rúnáírásban, valamint a korai „görög” és olasz ábécében. Az etruszk „modell” ábécé jeleiből csak 16-ot, az ugariti abjadból pedig csak 20-at használtak valójában. Őt Pannonico Naue II-es típusú kardot találtak Ugaritban⁷⁾ csúcsos fejfedőkkel, Anyaistennel és magyar szimbólumokkal: a Pannonici tehát eljutott idáig és vele együtt az ábécéjük is. A VUARK írásjelekhez hasonlóak találhatók az esikiben (jobbra; állítólag török, a törökök megjelenése előtt ezer évvel), a szkítában, a törökben, a Banpóban (Gansu, Kína, Kr. e. 5500), a Mosuo-ban (Jünnan, Kína) a kagangai írásban (Szumátra), és a Futhark-ban (melyek mindegyike a magyar kulturális terjeszkedés útvonalai mentén találhatóak): a legtöbb rúnában (mind a magyar kultúra terjedésének útvonalai mentén⁷⁾). A fenti ábécék legtöbb jele kárpátiai írásjel volt (72. oldal). Az Anya Isten a kínai Banpo és a Madárírás egyik írásjele; néhány Magyar Szent Szimbólum pedig megtalálható a Tifinagh-ban (57. oldal). A rovásokon néha pont volt, csak úgy mint néhány Magyar Szent Szimbólumon is (jobbra: halotti maszk, Pannoniai bronzkori fazekasság).

1) Életfa motívum szarmata dárdákon és „rúna feljegyzésekben” 2) A (Vinča) kárpátiai jelek forrása: prehistory.it (más külföldiek, akik azt a magyar történelmet írják, amit a magyar értelmiség képtelen megírni!). 3) Tamgák forrása (*): Bakay Kornél, „Östörténetünk régészeti forrásai, III.”. 4) Lásd „Pre-árja-sémíta-mongol rítusok”. 5) Hasonló írásjelek találhatóak az Alvao (PT) sziklákon, kárpátiai szobrocskákon (Gimbutas) és a piacentai etruszk bronzmájón. 6) „The Ugaritic Abjad... a rovás alphabet”. 7) Kr. e. 1200 (amikor az ugariti abjad megjelenik), Robert Drews.

Mindent összevetve köszönjük Michelangelo Naddeonak, a rengeteg időt, pénzt és energiát, amit arra fordított, hogy bizonyítsa azt számunkra, amire a magyar tudóstársaság már 175 éve nem képes választ adni, hogy hol az őshazánk, mióta élünk a Kárpát medencében, bezavartak-e ide minket a besenyők vagy őshonos népként élünk itt. Nem biztos, hogy Naddeonak mindenben igaza volt, de a sok magyar jelkép, ami körülvesz minket a mai napig, nélküle nem lenne egyre ismertebb. Sajnos mára elfelejtettük ősi jelentéstartalmukat, ezért könyve nagy segítség a tudás visszaszerzésében, újra tanulásában.

Michelangelo Naddeo már régen elnyerte a Tiszteletbeli Magyar elnevezést hallgatóitól, olvasóitól. A Duna tv által készített videó végén (amit azóta már letöröltek) üzent nekünk :

„Magyarok, szedjétek össze magatokat, ti vagytok a legjobbak!”

II. Az ősi magyar jelképrendszer keresése

*Hitünknek, lelkiismeretünknek és régi törvényeinknek
szabadságát minden aranynál feljebb becsüljük.*

Bocskai István (1557-1606)

Az archaikus őskorban ember alkotta jelekből alakult ki az emberi kultúra, állt össze különböző jelrendszerekké. Nem a kultúra nemesíti az embert, hanem az ember nemesíti a kultúrát.

Ezek egyfajta szimbolikus képi gondolkodást feltételeznek és egy embercsoporton belül erősítették az összetartozást. Jelrendszernek tekinthető a nyelv, amin beszéltek, az írás, ahogy jeleket írtak, a vallási hiedelmek, de a mesék, népszokások, a népi kézművesség jelei is mind szerves részét alkotják a gondolkodó képi látásmódnak – ami létrehozta a jeleket. Magyar ragozó anyanyelvünk a *képes vagyok* kifejezéssel már érzékelteti, hogy a képek és a gondolatok a hagyományban gyökereznek, ami egyenlő a magyar kultúránkkal. Őseink az égre néztek, fürkésztek a csillagokat és megfigyelték a természet körforgását, nemzedékek adták át tudásukat az utódoknak. A legfontosabb volt, hogy legyenek utódok!

A magyar jelképrendszer keresését nagyon messziről fogom kezdeni.

David Attenborough írja Egy élet a bolygónkon (Park kiadó, 2020) című könyvében: *„Körülbelül 200 ezer évvel ezelőtt megjelent az anatómiai szempontból már teljesen hozzánk hasonló ember a Homo sapiens; azóta fizikai értelemben szinte alig változtunk. Ami azonban változott, méghozzá elképesztő mértékben, az a kultúránk. Fajként való létezésünk kezdetén kultúránk a vadászat és gyűjtögetés tevékenységei köré szerveződött. Kiemelkedően jók voltunk mindkettőben. Felszerelkeztünk kultúránk tárgyi produktumaival: horgokkal a halfogáshoz, késekkel az elejtett vad megnyúzásához. Megtanultuk uralni és főzésre használni a tüzet és kövekkel morzsoltuk össze a gabonaszemeket. Életünk azonban minden leleményességünk ellenére sem volt könnyű. – A tengerszint alacsonyabb volt, nehéz volt iható vizet találni, a világ éghajlata jóval hidegebb volt, mint manapság és gyorsan, erőteljesen ingadozott. Testünk és az agyunk csaknem olyan volt, mint ma, de ebben a barátságtalan környezetben nehéz volt életben maradni. A mai embereken végzett genetikai kutatások tanúsága szerint a 70 ezer évvel ezelőtti éghajlati viszonyok jelentette megpróbáltatások csaknem kipusztították az emberiséget. Fajunk teljes egyedszáma alig 20 ezer szaporodóképes felnőttre zsugorodott. A további fejlődéshez megbízhatóságra és állandóságra volt szükség. Tizenegyezer hétszáz évvel ezelőtt, a legutolsó gleccserek visszahúzódásával ez a követelmény is teljesült. Eljött a holocén!”*

A Föld nevű bolygónak egy különleges helyén élünk, joggal nevezhetnénk a Kárpát-medencét is Mezopotámiának, – mert Folyamköz vagyunk 330 ezer négyzetkilométeren, (Grandpierre A., Demokrata, 2022. 01. 21. o.) ahol a Duna és a Tisza vízgyűjtő területén sok kisebb folyóval átszelt termékeny földjén kifejlődött egy írással rendelkező civilizáció. *Ez a civilizáció egyelőre nem nyerte el hivatalos elismertségét.* Ennek bizonyító jelképeit keresem ebben a dolgozatban.

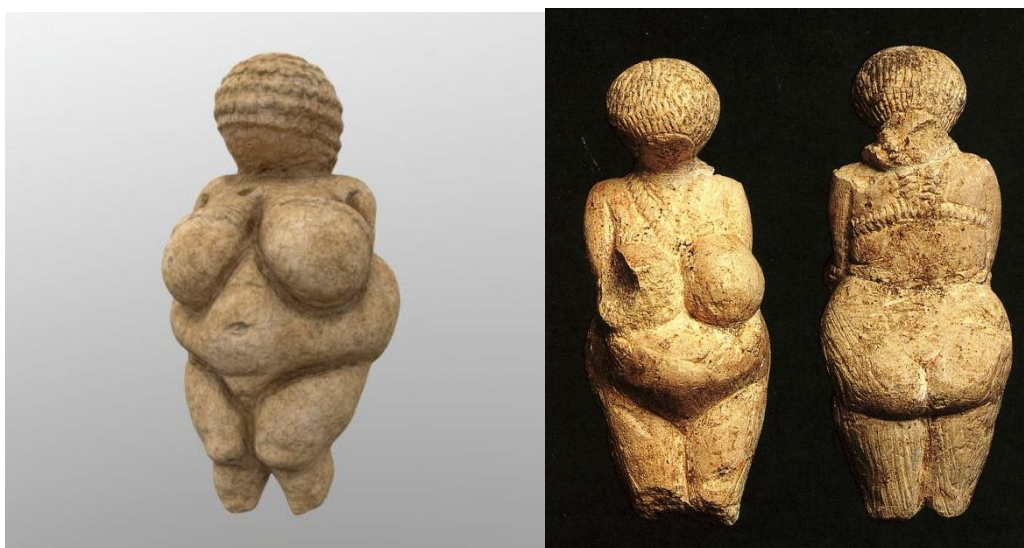
Még jobban vissza kell mennünk az időben, hogy nagyszerűségét igazán tudjuk értékelni.

10 millió évvel ezelőtt már Rudi, a Rudapithecus hungaricus is kitüntette jelenlétével a Kárpát-medencét, pedig akkor még a Pannon-tenger hullámozott a Bükk-hegy lábánál, talán még a vulkán is működött Tokajban. Nem egyedül „majomkodott”, több nemzetségét ugyanott találták, és talán ki fog derülni, mennyivel többre volt képes, mint „majom” besorolása engedné. Kretzói Miklós szerint már az arckoponya, állkapocs, más szerint a gégefő mutatott képességet a felé, hogy

a beszédképesség kialakulhatott, ha nem is Rudinál, de távoli leszármazottainál, mert hétmillió év múlva Afrikában nem a kihalt helyi hominidákból, hanem a *Rudapitecus* folytatódásából alakul ki az ember.

Vértesszőlősen azután Samu, a *Homo erectus hungaricus*, már a visszahúzódó Pannon-belső-tó kiszáradó területén (a mai Átal-ér mellett) élt 350 ezer évvel ezelőtt. Még előember besorolást kapott, pedig koponya-űrtartalma nagyobb volt, mint sok mai embernek. Vadászó gyűjtögető volt, mint a valószínűleg hasonló időben egész Euráziát belakó neandervölgyi ember is. Hazánkban eddig legalább öt barlangban maradtak szerszámai és életének, temetkezésének nyomai enek az embernek, sőt még a lábnyomát is ismerhetjük. Tudósok állítják, hogy kihaltak 40-28 ezer éve, tudós genetikusok bizonyítják, hogy nagymértékben (akár 4-6 %-ban) a génjeinkben hordozzuk őket. Ismerték a tüzet, nem vadásztak, csak gyűjtögettek. Halottaikat zsugorított testhelyzetben temették el, vörös okker festéket szórtak a sírba és virágokkal jelölték a helyét. Nem voltak harci eszközeik, viszont a későbbiekben találtak barlangjukban csontfuvolat három faragott lyukkal, ami 5 hangot adott ki. Lehet, hogy a lelkialkatukat örököltük?

A csontfuvolat faragó Istállóskői ember már 36 ezer évvel ezelőtt csontból faragott nyílhegygel vadászott, íjat használt, varrótűt készített. (Gáboriné, *Az ősember Magyarországon*, Gondolat, 1980. 177. o.)

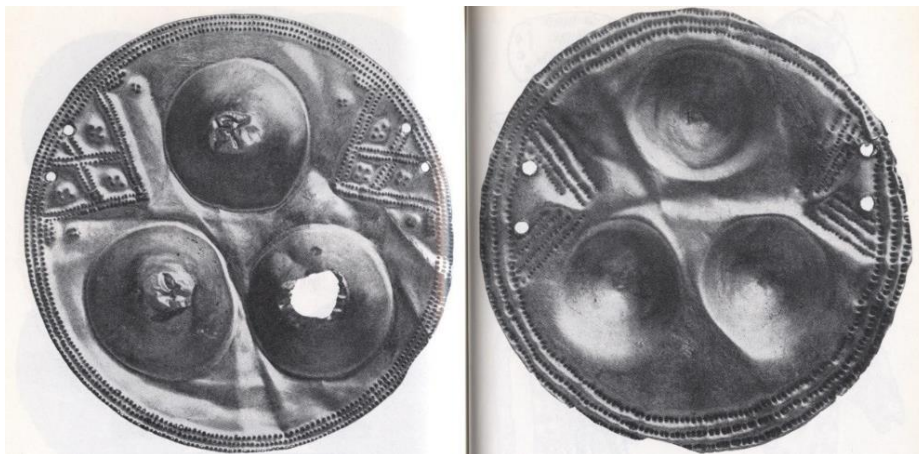

A képen látható *willendorfi Vénusz* 28 ezer éves és a Don folyónál talált *kostenki Vénusz* szobrocska 30 ezer éves. A két távoli hely között rengeteg női idolt, termékenységet kérő faragások és kerámiák ezreit találták a régészek a Kárpát-medencében, és környékén.

A gyűjtögető-vadászó kultúrában alakulhatott ki az anyatisztele: az egyenrangú matriarchátusban élő férfi–nő közösségek, egymásra voltak utalva, egyformán viselték a terheket. Nehéz lehetett az élet, az átlaghőmérséklet a Kárpát-medencében ebben az időben hűvös volt és az alultápláltság nem kedvezett a szaporodásnak.

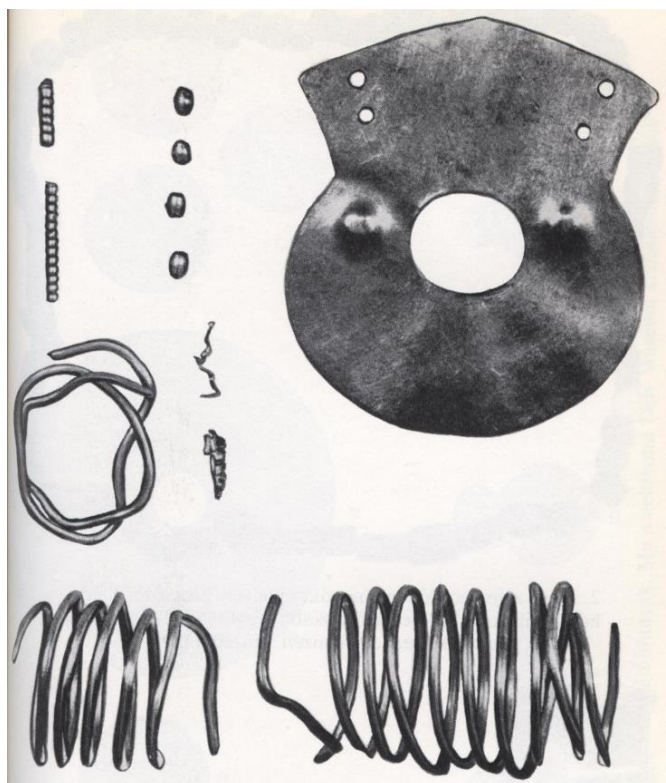
Dr. Czeizel Endre genetikus szerint a gyűjtögető-vadászó népeknél átlagosan csak négyévente született gyerek, mivel a gyakori éhínség miatt a sovány nők (és férfiak) termékenysége alacsony volt és a vándorlás során a kisgyermek halálozása is igen magas lehetett. (Dr. Czeizel Endre: *A magyarság genetikája*, Galenus kiadó, 2003. 289. o.)

Így már talán érthető a 28 ezer éves, okkerrel meghintett willendorfi vénusz kövérsége és a több ezer neolitikus vagy rézkorú, zsírfarúnak nevezett női idol kövérsége is – ezek mind fohászok lehettek termékenységért, kövérségért és védelemért az anyának és megszülető gyermekének. A régészeti leletek között sok kör alakú, aranylemez szimbolizál női melleket találunk, esetleg háromszöggel – ami a női nemi szerv jelképe, vagy várandós anya hasát jelképező amulettet nagyméretű lyukkal a közepén.

2 db. Csáfordi aranykorong, és lentebb a Bécsben őrzött Tiszaszőlős-i aranykorong (1839-ben találták), spirálok, gyöngyök. (Makkay János: *A Tiszaszőlősi Kincs*. 1985.)

Ezeket az arany idoloikat nevezte M. Naddeo Anyaisteneknek.

Sajnos a régészet nem tudja helyén kezelni ezeket a női jellegű tárgyakat – írja a régész – függőknek, csüngőknek, T-alakú spirálvégződésű csüngőnek nevezi őket szemérmesen és érthetetlenül. Anyaisten-hit és anyaközpontúság jellemzi használóikat. Ez lassan már egy letelepedett, rézkori földművelő társadalom vallása.

A vörös okker festék a vér színével az élet szimbóluma, használata a feltámadást, a továbbélés reményét táplálta. Hazánk azzal büszkélkedhet, hogy az *európai kontinens egyetlen okkerbányája* itt van, a Balaton-felvidéki Lovason. A bányászathoz használt csonteszközökből és a Szeleta-műveltségi korú kőkaparóból megállapított korát 11.700 évre becsülik (az MTI 40 ezer évet ír, Gáboriné 28.000 évet). Hatalmas mennyiségű, 24 köbméteres finomszemcsés, puha, piros hematit és limonit minőségű okker bánya (legfinomabb, krémszerű, a vasoxidos ércek közül). (Gáboriné, *Az ősemlék Magyarországon*, Gondolat, 1980. 190. o.) Ekkora mennyiséggel már valószínűleg kereskedtek is.

Itt kell szomorúan megjegyezni, hogy a Lovas határában lévő őskori okkerbánya talán már védetté nyilvánított, de a külszíni fejtésű murvabányát, amiben található, jelenleg egy erdészeti cég használja. A festékbánya gondozatlan, nem is lehet megtalálni. Lovas önkormányzata létrehozott ugyan egy alagsori múzeumot, de pénzhiány miatt azt is be kellett zárni, pedig lenne helyi régész, aki csak megbízásra vár, hogy kiemelt régészeti helyként kezeljék. Ennyire nem vagyunk jó gazdái értékeinknek 2022-ben!

Tokajban Európa egyetlen szárazföldi obszidián lelőhelye található – a ritka ásványból éles kőeszközöket, késeket, nyúzókéseket lehet belőle pattintani, ami fontos volt az ősemléknek. Tűzgyűjtáshoz még kovakő vagy tűzkő (radiolarit) szükséges, Tatán 5-6 ezer éves bánya található, Vörsön és több helyen is bányászták. *Minden megtalálható volt hazánkban, ami fontos volt az ősemlék életben maradáshoz.*

Az első ismert vadásztelep kora 18.900 év, amikor már kunyhókban éltek a Siófok közeli Sárvár területén, főleg rénszarvasra vadásztak, és amint a csordák észak felé vették az irányt a melegedés miatt, ők is mentek utánuk. Lehet, hogy egészen Finnorszáig?

A tűzgyűjtástól eljutni az irtásos földművelésig, állatok házasításától a használatukig, tenyésztésükig hosszú az út. A történész társadalom figyelmét valahogy elkerüli, mert nem kap kellő hangsúlyt Grover S. Krantz (1931-2002) bizonyítása, hogy az európai nyelvek kialakulása egyben a kultúrák kialakulásának origóját is kimetszi, és ez a Kárpát-medence. Amikor a könyvét írta (1988), még nem álltak rendelkezésére populáció genetikai eredmények.

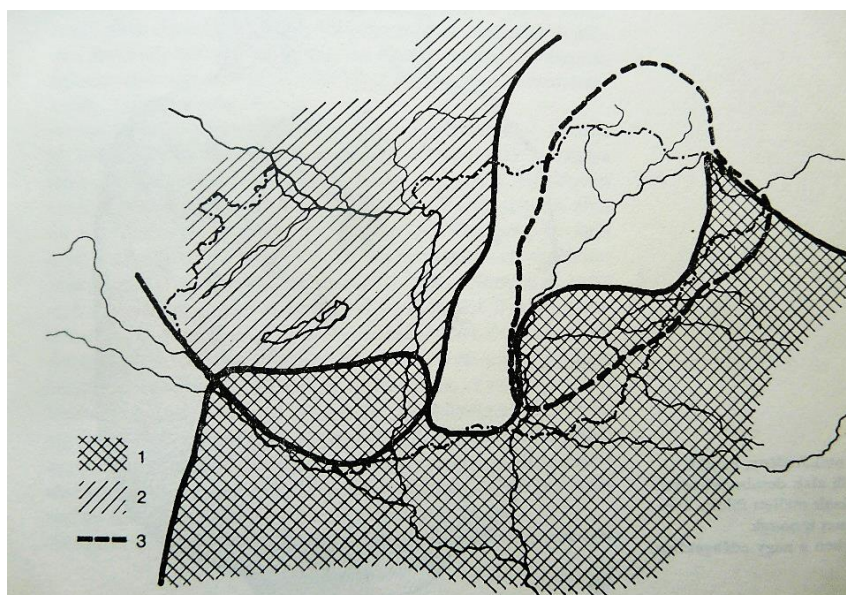
Könyvében (G. S. Krantz, *Az Európai Nyelvek Földrajzi Kialakulása*, Frig Kiadó, 2015.) nem kevesebbet állít, mint, hogy 10 ezer éve egész Európa és a Közel-Kelet egyetlen nyelvjárási hálót alkotott – ahogy a Biblia is mondja (Mózes I. k.10.11.): „Mind az egész föld pedig egy nyelven szól vala, és a szólásnak beszéde egy vala.” Mint tudjuk, az ókori népek nyelve ragozó, agglutináló, mint a sumér, szanszkrit, etruszk, ezeknek lehetett egy ősnyelve, az terjedt szét a világon.

Krantz szerint: „A nyelvjárási háló bárhol megszakad, darabjai szabaddá válnak és saját, független irányukban fejlődnek.” (26. old.) „...a tényleges uráli nyelvűek elterjedésére csak egyetlen magyarázat marad, a nyelvcsalád Magyarországról ered és innen terjedt el az ellenkező irányba... ha az elterjedés idejét a legkorábbi újkőkorra tesszük.” (81. old.)

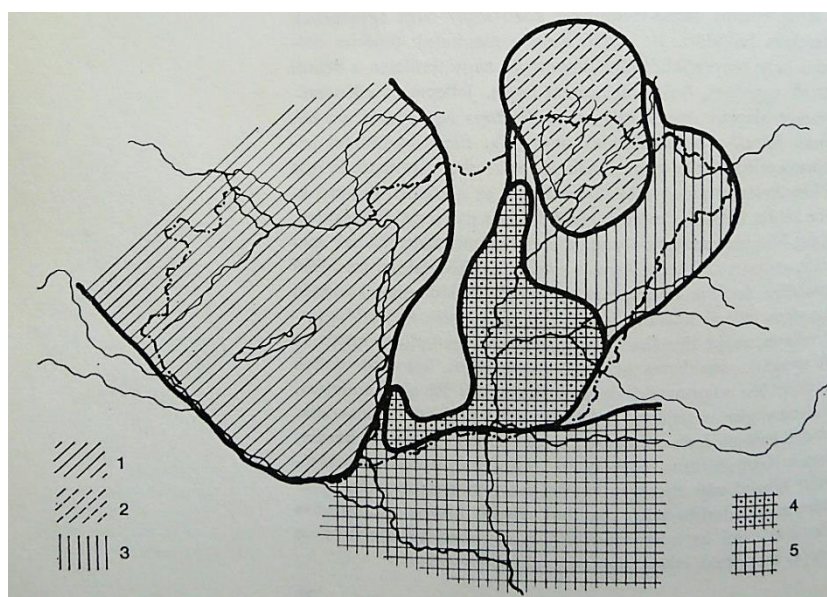
Így alakulhatott ki a sokféle nyelv, ami sokat megőrzött az ősi nyelvből is. Ezért ülnek fordítva a lovon azok a magyar nyelvészek, akik még a 18. században született német nyelvész, Franz Bopp nyelvösszehasonlító elméletét toldozgatják-foltozgatják, és mindig találnak a magyar nyelvben olyan szavakat, amit szerintük flektáló nyelvekből vett át a magyar nyelv. Igen, ott van szinte mindegyikben az ősnelv és abból talán a magyar őrizte meg a legtöbbet. Mert a magyar agglutináló/ragozó nyelv az áradó nyelv és a flektáló indoeurópai nyelvek, akik átvették a szavakat és miután másként gondolkodtak, átalakították.

A nyelvtől visszakanyarodnék a Kárpát-medencei földművelő, egalitárius, békés matriarchátusban élő, Gimbutas-émlelt Öreg Európa népére, a földművelő népek nem vándorolnak, csak ha kényszerítik őket. A föld megtart.

Az első fazekas-jellegű kultúra a Kárpát-medencében az újkőkor jellegzetes kultúrája a *Körös-Starcevo* kultúra, i. e. 6500-tól alakult ki Erdély délnyugati és a Balkán északi részén, túl a mai Belgrádon.

7. Az újkőkor korai szakaszának kulturái Magyarországon
 1 Körös-Starcevo-kultúra
 2 A dunántúli vonaldíszes kerámia kultúrája
 3 Az alföldi vonaldíszes kerámia kultúrája

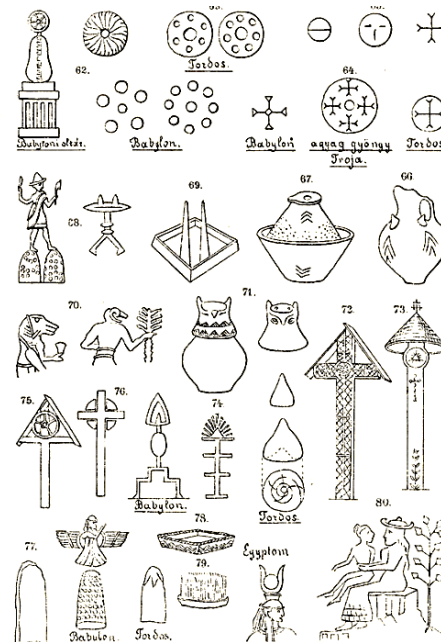
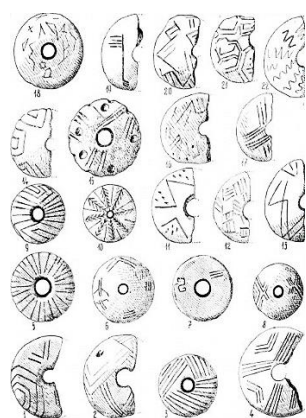

14. Az újkőkor középső szakaszának kulturái Magyarországon
 1 A dunántúli vonaldíszes kerámia kultúrája
 2 Bükki kultúra
 3 Az alföldi vonaldíszes kerámia kultúrájának késői csoportjai
 4 Szakálhát-csoport
 5 A bánáti (Vinča-) kultúra korai szakasza

A fenti térképek forrása: Kalitz Nándor, *Agyag Istenei*, Corvina kiadó, 1970.

A Körös-Sztarcevo kultúrára vonatkozólag a Makkay János vezette archaeometriai vizsgálatok⁶⁸⁶ szerint a két kora-neolitikus kultúra kerámiakészítési módszere (nyersanyag felhasználás, technológia) hosszú ideig és viszonylag nagy területen hasonló volt, ami az egyes kultúrák közötti szoros kapcsolatra utalhat. Mondjuk ki magyarul, ugyanarról a népről van szó – nem külön kultúra!

A következő kultúra a *Tordos-Vinčanak* nevezett, i. e. 6000 körül induló kultúra, nagyon fontos, itt indul el az íráshoz vezető út. Torma Zsófia már 1875 körül gyűjti a Maros partján előbukkanó őskori cseréptöredékeket, amiken vonalas és geometrikus jelek sokasága szerinte hasonlít a sumér jelekre. Tízezer darabos gyűjteményét nemzetközi konferenciákon mutatta be. Jénában kiadott németnyelvű dolgozatában szakszerűen bizonyítja, hogy a cserepeken lévő jelek írásra hasonlítanak, a sumér cuneiform íráshoz hasonlóan. A kor arroganciája, hogy mint női régészt, nem vették komolyan. Fáradozása mégsem volt hiába való, ma már fejet hajtunk előtte. Bátor kitartásával és intelligens, fáradhatatlan munkabíráásával feltette Magyarországot a nagyhírű régészeti lelőhelyek listájára. *Véleményével, száz évvel megelőzte a korát!*

Torma Zsófia tordosi leletrajzai (dr. Madarassy Enikő nyomán) és Anyaisten glóriával a fején.

⁶⁸⁶ Magyar-olasz kormányközi TÉT együttműködés, 2004-2007 projekt keretében készült, *Archaeometriai Műhely* 2004/1.

Dr. Torma Zsófia (1832-1899) Magyarország első régésznője és a világ élvonalába tartozó tudósa volt. Az idén van születésének a 190. évfordulója, remélhetőleg a MTA szentel munkásságának egy ünnepi megemlékezést.

A Vinča kultúra neve eredetileg Bánát-kultúra volt, 1908-ban fedezte fel Miloje Vasic szerb régész, a Magyar Királyság területén. A Vinča-telep megérte a rézkort, bár meglehetősen kevés réz-leletet találtak. Néhány házban rézműhelyt – kémények, fűtatók, kemencéket – tártak fel. A leletek nagy része kultikus tárgy: szobrocskák, áldozati edények, emberformájú vagy állat alakú edények. Az edényeken és szobrokon piktografikus jelek vannak, amik értelmezhetők korai írásként is. A szakma összevonta a Tordosi-jeleket a Vinča-jelekkel. Állítólag nem alkotnak ÁBC-t, és nem köthetők nyelvhez, inkább kommunikációs jelek. Korát i. e. 5000-re teszik, a legkorábbi írásjel Európában, korábbi, mint a Sumerban talált írások, nagy hasonlósággal a tatárlakai korongon talált jelekkel.

Torma Zsófia kutatása későbbi szakaszában, a tordosi leleteken már az Erdélyben ismert székely-magyar rovásjeleket is felfedezi a cserepek jelzéseai között: ZS, T, D, C betű-jeleket.

A következő két kép tatárlakai régészeti leletek másolata – saját felvétel:

A Vlassa Miklós régész által 1961-ben megtalált Tatárlakai leleteknél is van további fejlemény, miután az amulettek egy női csontváz mellé voltak temetve. Erről hosszú tanulmányt írt Marco Merlini olasz újságíró (aki 2008-ban a Sibiu-/Nagyszében-i Lucian Blaga Egyetemen doktorált, archaeo-semiotikából), további vizsgálatoknak vetették alá az amuletteket és a csontmaradványait, amit azonos rétegben találtak.

Ugyan a koponya és a medencecsontok hiányoztak, egy női csontváz mellé voltak az amulettek téve, aki 50-55 éves lehetett, 147 cm magas, törékeny alkatú, gerincferdüléssel és sántíthatott, mert az egyik lába rövidebb volt, csontjai sötétbarnák, de nem égettek. Kora ¹⁴C vizsgálattal az olaszországi Sapienza University által i. e. 5370-5140 körülre datált. A csontváz ¹⁴C-es vizsgálata megerősíti a tatárlakai leletek i. e. 5500 éves korát is, amit többen hamisítványnak tartottak.

A „*Milady of Tartaria*” elnevezésű hölgy nagy tiszteletben állhatott, mert a gödör, amiben találták, a második temetése volt. 26 vallási jellegű szakrális szobor és idol közé temették, a tatárlakai amulettekkel együtt. Nem derült ki róla, hogy előkelő vagy gazdag lett volna – írja Merlini. Talán mi, magyarok úgy gondolhatnánk, hogy egy nagytiszteletben álló tudós papnő, bába, esetleg

gyógynövényes javasasszony lehetet. Temetése tekinthető bizonyítéknak, hogy egy nőtisztelő, matriarchális, egalitárius, békés újkőkori embercsoport élt Erdélyben, időszámításunk előtti 5500-ban. (Forrás: Prehistory Knowledge Project – Inventory of the Danube Script, www.prehistory.it/tartaria_tablets/tartaria_tablets_04.htm)

Itt fontosnak érzem emlékeztetni arra, hogy az erdélyi székely-magyar néplélek, 7500 év távlatából, minden húsvéti feltámadás után 50 nappal – pünkösöd napján – Csiksomlyón emlékezik a Napbaöltözött Boldogasszonyra. Az istentiszteletről kép a dolgozatom végén.

Torma Zsófia leletei között található egy kis női büszt, feje körül rovátkolt glóriával vagy napkoronával – lásd felntebb, Zsófia arcképe mellett. Mi lehet ez, ha nem a nagytiszteletű Anya-isten ősi, 7500 éves képe, mellén – Friedrich Klára szerint – a rovás ZS vagy T betűjével.

Az 1980-as években és 2009-ben is találtak Erdélyben, két helyen is, tucatnyi újabb neolitikus agyagtáblát, hasonlókat a tatárlakai táblákhoz. Elsőként Vadu Rau nevű helységnél, másodjára a kiöntött Beszterce/Bistrica folyóban, majd Farcasa Neamt/Farkaskő településnél egy egész kerámiaműhelyt tártak fel, s feltételezik, hogy onnan szállítottak minden irányba, még a Húsvét-szigetekre is! *Koruk ¹⁴C eredménye alapján 6500-6000 BC – mondja Dumitru Ionita* (forrás: www.bloganavazquez.com/tag/marco-merlini/ 2013.)

Ana María Vázquez Hoys több képet mutat az újonnan talált leletekről, amelyek kora *még idősebb, mint a tatárlakai leleteké*. Az egyik amulettet elnevezték „*Sister of Tartaria táblának*”, amit az Erdélyi Vadu Rau-ban találtak, vagyis a *Tatárlakai Táblák Nővére* nevet kapta és valóban, sokkal egyszerűbb és kezdetlegesebb jelek vannak rajta, tehát korábban készülhetett.

Ezek a táblák Denise Schmandt-Bessarat (Texasi Egyetem Közel-Keleti Tanulmányok) elméletét igazolhatják (könyve: *The Evolution of Writing*, 1992), amiben megfogalmazza, hogy *az írás a számolásból fejlődött és a kereskedésnél használt könyvelésből alakult ki*. Hasonló, többféle alakú agyagcédulákat használó számolási rendszert – úgynevezett *számoló köveket* – találtak Sumnerban. (Bíró József, *A Szabir-Magyarok a "Sumirok" tanítómesterei*, 2002. 22. old.)

Beszterce-folyói lelőhely – Farcasa Neamt/Farkaskő? – kerámia műhelyre találtak a román régészek (a helyiség címerében egy farkasfej van).

Balra fent: Ana Vazquez Hoys blogjáról másolva. Jobbra fent: sumer beszolgáltatási tábla, Jemdet Nast. Balra lent: Uruk, i. e. 3200-2900. Jobbra lent: Írott gömb kerámia (Stanie-in-mantii-neamtu – mai Romania).

Tovább keresgélve Magyarország jelképeit, fontos említeni az agyagkocsi sírleleteket. Iskoláinkban azt tanítják, hogy az első és legrégebbi kerék és kocsi Mezopotámiából származik, míg nyugati iskolákban a közép-ázsiai régiót tanítják. Magyarországon a legkorábbi *kocsimodell kerék* 2001-ben Szombathelyen került elő Ilon Gábor és Farkas Csilla ásatásán, *i. e. 6500 éves (Balaton-Lasinja, Lengyeli III)*. A budakalászi kocsi kora i. e. 4200 év. Kevésbé ismert szép kerámia kocsik még a szigetszentmártoni, pilismaróti, boglárlelleli, balatonberényi és további sok hasonló korú kerék töredékek.

Szigetszentmártoni agyagkocsi (késő rézkor).

A *Körös kultúrát* még az erősen stilizált női alakok jellemzik, valamint az Alföldi vonaldíszes edények hátracsapott fejű anya–nő idoljai erős vonalakkal karcoltak, még egy szkíta-szerű agancsos szarvas is található edénytöredéken.

Változás a *Tisza kultúrához*, – a Kökénydombi Vénusznak még házi oltára van – hogy érkezik egy addig ismeretlen kultúra, a trónuson ülő Sarlós Istennel – akit Makkay János már Kronosznak nevez, Sarlós Istennek, akiv már egy új patriarchális életszemlélet érkezett a Kárpát-medencébe.

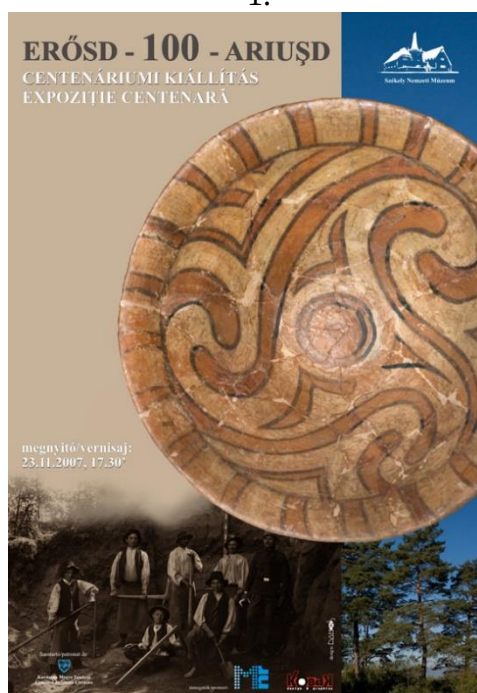
A különböző kerámiakészítő kultúrák szép számban voltak a Kárpát-medencében, mégis, sokszor nagy időbeli és térbeli távolságról is az edényeiken nagyon hasonló mintákat alkalmaznak annak ellenére, hogy a régészek egészen más kultúrába sorolják őket. Talán mégsem más a kultúra? A legjobb példa erre a magyar népművészet rendkívüli sokfélesége, a sárközi, buzsáki, matyó, torockói, kalotaszegi, ormánsági, és mégis mind magyarok voltunk és vagyunk. A következő kerámiák szemmel látható hasonlóságai: mindenütt a *Spirálok és Indák* – a nőiség jele, S-alak, ami vízszintesen a földi élet egy szakasza, függőlegesen szellemi fejlődés útján az égiekhez vezető út.⁶⁸⁷

⁶⁸⁷ Lásd erről alább a Makoldi-házaspárt megállapításait.

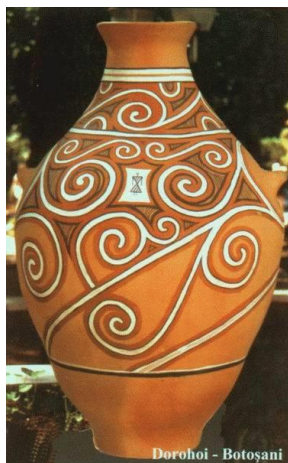
1. Cucuteni-Tripolje spirálos váza (Románia).

1.

2. Erősd/Arisud, (Erdély).

Az i. e. 4-5 ezer éves kerámiák és az i. e. 1700 éves bronz fokok mintája hasonló spirálokból áll.

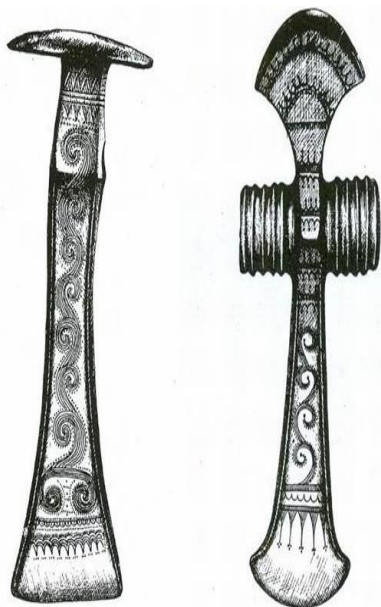
3. Cófalvi korsó (Erdély)

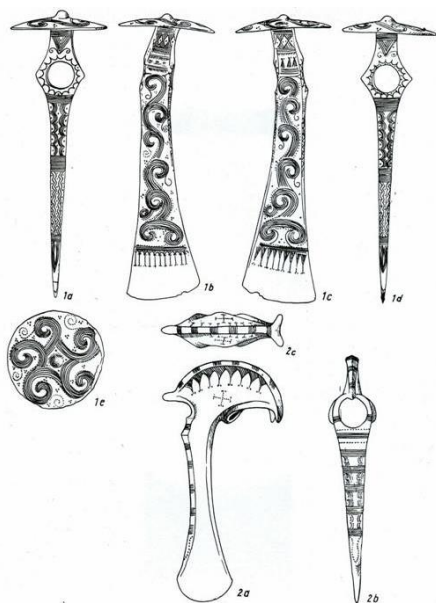
4. etruszk váza spirálokkal.

Hun aranyfejék spirálokkal, Mezőberény i. u. 4. század (Volterra Múzeum).

Spirálok: Hajdúsámsoni bronz fokos i. e. 1700.

Apa-Nagyfalu-i Bronz fokosok i. e. 1750.

Itt kell megemlíteni a Kárpát-medencéből származó Naue II típusú kardot, amely innen jutott el sokfelé, például *Kréta* szigetére, és a közel-keleti *Ugaritba* i. e. 1300-ban érkezett. Akkor hirtelen feltalálták az *abjadot*, a magánhangzó nélküli Tordos-Vinča jelekből másolt abc-t. Ez lett az alapja a föníciai abc-nek, ami olyan magánhangzó jeleket tartalmaz, amiket a föníciai nyelv nem is használt. (M. Naddeo, *The Ugaritic abjad ... a rovás alphabet.*)

Hajdúsámsoni kard, Kr. e. 1700 – az úgynevezett Naue II. típus.

A Naue II kard elterjedése legkorábbi leletei alapján a Kárpát medencéből indult ki. i. e. 1700 tól.⁶⁸⁸ Látszik, hogy a Kárpát medencéből eljutott a kard Kréta szigetére és Ugaritba is.

⁶⁸⁸ Paulina Suchowska-Ducke 2015. (Mosonszolnok, Csabarendek, Hajdúsámson) https://www.academia.edu/21306979/The_Dissemination_of_Naue_II_swords_a_Case_Study_on_Long_distance_Mobility

Mezőkeresztes – Zöldhalompuszta, i. e. 6. század.

Hagyományaink, ősi szimbólumaink itt vannak a génjeinkben, a mai napig találunk termékenység jeleket a kovácsoltvas kerítéseken, szakrális szimbólumokat kerámia tálakon és népi hímzéseken, csak már elfelejtettük eredeti jelentésüket. Kandra Kabos a *Magyar Mithológia* (1897) szerzője így búsong: „*Nincs tiszta magyar hitregés könyvünk, amely a gyermeknek meséljen, az ifjút eszméltesse, a művésznek motívumokat sugalljon, a bölcselőt a Nemzeti Gênio szolgálatának magaslatáig emelje.*”

Makoldi Sándor (1945-2017) festőművész és felesége Papp Gizella néprajzos felismerte a magyarság ősi hagyatékainak fogyatkozását, évtizedek óta gyűjtik, mentik a népművészet szakrális jeleit. Tudták a jelek nem lehetnek üres díszek, inkább a képírásba tömörített egyetemes mondanivalók az életről, szerelemről, halálról. Most megjelent könyvük, a *Szuszékokra Rótt Üzenet* (Mede Ferenc–Háttárs Kft. 2021. kiadásában) ősi bútorunk, az ácsolt, nyeregtetős ládák, szuszékok jeleit mutatja be, szándékozik megmenteni, és a kelengyészládák szép vésett, geometriai formáinak szakrális jelentését megfejteni.

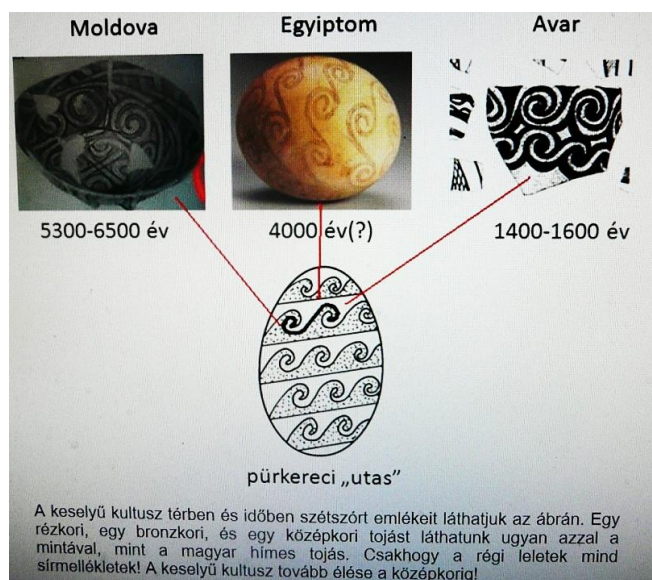

Az ácsolt szuszék jelentősége, hogy amikor a fiatal arát viszik a templomba, a ládát is viszik vele a házasságba, és ebben minden ingóságát új családjához. A Meny-Asszony a Nap alatt van! Az esküvő célja a gyermekáldás, a túlról kapott áldás – ezért mindent elkövetnek a termékenység befolyásolására. A szuszék jelei képírásba tömörített legősibb, geometrikus táltos jelek: a félkörök csak a házasságban válnak eggyé, egész körré – ez a teljesség. A házi oltár – a nyeregtetős szuszék a lakás fő helyén áll.

Kép az Igmándi Múzeumból (szuszekos@gmail.com engedély).

Hasonló szándékot látunk Makoldiné Papp Gizella: *A Gömöri palóc és a Magyar tojás a misztérium tojása* című könyvében bemutatott hímestojások ősi szimbólumainak bemutatásával. Felismerte a pirostojás termékenységüzi üzenetét, a húsvéti locsolás szakrális jelentését és a karcolt minták ősrégi, *Tordos-Vinča*, de akár *Mezopotámiáig* visszavezethető jeleit, mint az életfa, a világtájak a víz és a föld jelei, vagy a szvasztika, mint a szerencse és az élet forgása, mely az egyik legrégebbi jel a világon. A szerző ragyogó magyarázata, *a Hímestojás nevére: Húsvétkor egy lány ad egy tojást – egy petét a fiúnak – egy hímnek!*

Képek az internetről, a rajzos magyarázat Barabás György mérnöktől (internet). Barabás kiegészíti Makoldiék csodálatos népi faragás és hímes tojás-jelkép gyűjteményét egy remek írással:

<https://2022plusz.hu/wp-content/uploads/2021/03/Foldanya-tojasa.pdf>

Összefoglaló

További jelképkeresésemet itt befejezem. Szándékom a neolitikus Kárpát-medence őshonos népének a megtalálása és bizonyítása volt. Úgy gondolom, minden józan, politikamentes, tudományos vizsgálódással: **csakis a ragozó magyar nyelv tulajdonosai lehetnek azok, akik a Kárpát medencében, az Alföld és különösen Erdély területén átvészelték az utolsó jégkorszakot.**

Grover S. Krantznak igaza volt, hogy innen a Kárpát-medencéből terjedt szét a nyelv délre, keletre és nyugatra. Elméletéhez felhasznált több művet, V. Gordon Childe (1926) munkáitól kezdve egészen Marija Gimbutasig (1973 és 1977). Felsorolja legalább 8-10 kutató munkáját, azokat összevetve tette a megállapítását: „Kr.e. 6800-ban érkezett a Kárpát-medencébe a magyar nyelv, és mint ilyen, Európa egyik legősibb nyelve.” Más kérdés, hogy nem érkezett, mert itt már egy kialakult magyar nyelv élt!

Idézem Wong és társai genetikai vizsgálati eredményét (Neparáczky munkájából): *Szorosan ide kapcsolódik, hogy Wong és mtsai. 2016-ban kapcsolatot talált a mansi genomok és egy 6000 éves paleolit korú Kárpát-medencei genom között, ebben azt is leírták, hogy szerintük a nyelvi kapcsolat erre az időre nyúlhat vissza. Eredményeinknek ezért komoly kihatása van a történelem, régészet és nyelvészet jövőbeni kutatási irányaira.*⁶⁸⁹

Ezek után már csak szépségük miatt is honfoglaló jeleinkből mutatok, a teljesség igénye nélkül tarsolylemezeket, és egy női magyar koronát, Aragoniai Konstancia királynéét Palermóból.

Honfoglaláskori tarsolylemezek, az első Bp. farkasréti és a legújabb pátyit csodálhatjuk (2022).

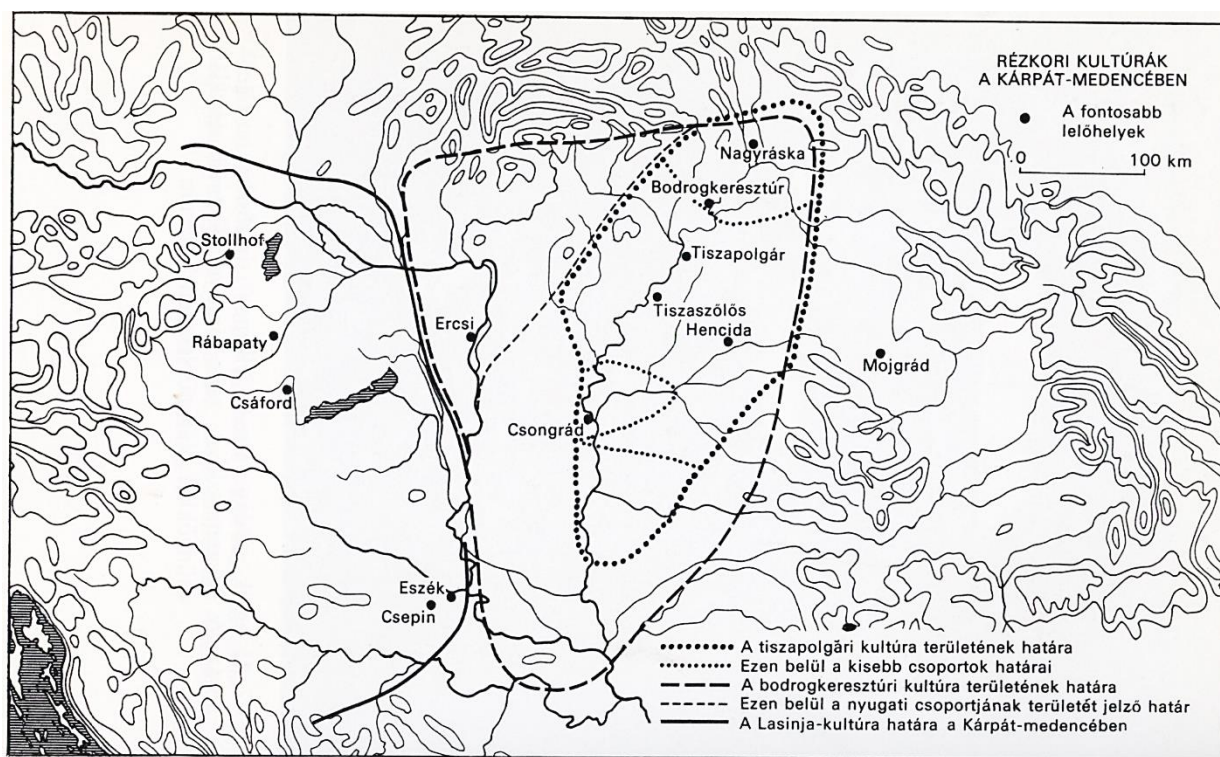
⁶⁸⁹ https://doktori.bibl.u-szeged.hu/id/eprint/3794/1/Neparaczki_PhD.pdf

Magyar gyártmányú királynői korona: rövid életű Imre magyar király (1174-1204) özvegye, Aragóniai Konstancia koronája magyar születés-jelekkel az alsó sorban. (Kép Naddeo.)

Tápószentmártoni holedron szarvas, Kr.e. 6 század.

Makkay J. térképe, a Tiszaszólósi kincs (Rézkori kultúrák a Kárpát-medencében).

A Kárpát-medence helységnevei – mint jelképeink szolgálnak. Czeglédi Katalin: *Gyökrend-szer. A Szkíta-Hun nyelvek története* című könyvéből tudható, hogy a Kárpát-medencétől a Volga–Urálon, Közép-Ázsián át egészen Kínáig ugyanazokat, vagy rokon földrajzi neveket találunk. A finnugristák eddigi nyelvcsalád elmélete bizonyíthatóan megbukott.

Csak egy példát emelek ki, *Visegrád* szavunk nem szláv átvétel, ahogy állítják (magas vár jelentéssel), hanem az ősi magyar Víz és Garád (Czuczor-Fogarasi: elkerített, sáncolt terület) összevonásával alakult ki: Vizegarád – ami víz melletti körbekerített erősséget jelent. (Czeplédi K. és Faragó Imre: *Helynév régészet* 1. 2017.)

Nyelvünk szókészlete, nyelvtana közös gyökerű a szkíta-hun utódnépekével.

A magyar néplélek 7500 éve nem változott – Istentisztelet Csíksomlyón 2020. Hajnalban a felkelő Napot várja sokezer magyar, hogy abban megpillanthassa ***a Napbaöltözött Asszonyt, Babba Mária megjelenését Püünkösöd hajnalán.***

1444-ben IV. Jenő Pápa körlevélben engedélyezte a Ferenceseknek hivatalosan a templom építését, búcsút, és a régóta megtartott Mária-tiszteletet püünkösöd napján, Csíksomlyón.